

[Formanden]

Jeg ved ikke, hvad det er for et land, hr. Knud Lind tænkte på med Bagindien. Det kan vi få at vide senere.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Formanden har naturligtvis ret. Der er ikke noget land, der hedder Bagindien.

Måtte jeg også prøve at stille et spørgsmål til opklaring af denne sag? Jeg kan forstå, at når man kan gå med til, at de nordiske brødrefolk kan få valgret ved kommunalvalgene her i Danmark, så er det på grund af kulturen. Det er ikke længere noget med sproget, for det var man nødt til at forlade, da finsk og dansk ikke har så meget med hinanden at gøre. Nu skal folk altså inddeles. Danskere er i særklasse. Nordiske folk kommer i den næste klasse, mens f. eks. englændere er tredjeklassens. Jeg kan forstå, at de fra Bagindien – hvor det så måtte være – ligger i en sekundaklasse.

Formanden:

Vi skal snart give ordet til hr. Flygaard, men hr. Knud Lind har ordet først for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når vi har talt om indfødsretten, så er det, fordi, som vi har sagt tidligere, det er helt fantastisk, at for at få lov til at opholde sig i Danmark fast – jeg ved, hr. Bernhard Baunsgaard mange gange løber op til fremmedpolitiet, men for at undgå at have hr. Bernhard Baunsgaard med deroppe – skal man have boet her i 7 år, og så skal man have kendskab til det danske sprog og til den danske kultur og indleve sig i den osv., men hvis man vil styre land og rige, så skal man blot have været her i 3 år, og der forlanges intet kendskab til kultur m.v.

For ligesom at sætte prikken over i'et nævnede jeg tidligere, at borgere fra tredje-lande, der var umyndiggjort, efter dette lovforslag kan få lov til at stemme her og er valgbare her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror nok, jeg kan love formanden, at det bliver sidste gang, for det er vist en umulig opgave, jeg har påtaget mig her. Nu går hr. Knud Lind ud fra, at dette drejer sig om valgret til – for at citere hr. Knud Lind – at »styre land og rige«. Nej, det drejer sig såmænd om at være med til at bestemme, hvad der skal ske i et sogn eller en by. Det er det hele. Ikke noget med riget.

Flygaard (DR):

Det har også her i anden omgang været drøftet, om man burde kæde spørgsmålet om indfødsret sammen med spørgsmålet om kommunal valgret. Retsforbundet synes, at indfødsret er noget meget mere vidtgående, og derfor er det urimeligt at kæde spørgsmålet om valgretten og indfødsretten sammen.

Jeg kom til at tænke på en vis person, da jeg så hr. Knud Lind heroppe på talerstolen her i de sidste omgange, nemlig salig Frederik den Sjette, som sagde: »Vi alene vide, hvad der tjener til folkets bedste.« Det får mig til at gå et stykke tilbage i historien. Da adelen herskede herhjemme, regnede den ikke borgerskabet, for det var uvidende. Da borgerskabet efterhånden tiltvang sig en vis indflydelse og en vis magt, anlagde borgerskabet den samme betragtning over for bønderne. Sådan kunne man fortsætte, faktisk op til i dag.

Vi havde den samme problemstilling, da man i sin tid diskuterede, om kvinderne skulle have valgret. Det er næppe nogen tilfældighed, at de startede med at få valgret til menighedsrådene og endte med at få valgret til rigsdagen. Det er akkurat den samme debat, vi oplever her.

Her har vi altså set, at fremskridtspartiet søger tilbage til fortiden, når man skal tage stilling til fremtidens problemer.

Birthe Nielsen (SF):

Vi, der nogle gange har været vidne til hr. Knud Linds indstilling, ved, at han deler mennesker op i forskellige grupper. Der er altså nogle mennesker, der er mere værd end andre mennesker. Jeg synes egentlig, hr. Flygaard kom meget godt ind på det, og det er også sagt fra hr. Bernhard Baunsgaards side, at indvandrere i hvert fald er lige så gode mennesker som vi andre, med lige så store rettigheder.